

Karel Bělina padesátiletý

Jiří Chára

V sobotu 18. ledna 1997 proběhla v restauraci Nostalgie v Šemanovicích oslava životního jubilea horolezce Karla Běliny. Mezi asi čtyřicítkou pozvaných nechyběla ani taková jména jako Manfred Vogel, Johannes Munde, Konrád Thomas, Josef Mayer, František Mezera či Luboš Martinek.

Jméno Karla Běliny je nerozlučně spjato s novými cestami v Ostrově, Tisé a Labáku. Ale i v ostatních oblastech Karel vytvořil tisíce krásných cest a počet jeho výstupů dosahuje hodně přes 10.000 (!). Jeho obdivuhodná aktivita při děláni prvovýstupů mu vysloužila přiléhavou přezdívku „Pískovcová fréza“...

Navázat se s Karlem na jedno lano je zážitek, na který se nezapomíná. Jeho specialitou jsou spáry. Mnoho lezců zažilo situaci, kdy uprostřed převislé, mělké, rozvírající se spáry nemohli ani nahoru, ani dolů. Na úpěnlivé: „Karle, prosím tě, spust mě...“, anebo: „dobééér“, má Karel jedinou odpověď: „Bojuj, ty vole, na horách tě taky nemůžu spouštět. Naklempuj tam ty své ráfy, až ti vystříkne morek a makej...“

Při příležitosti oslavy kulatých narozenin jsem se ho zeptal:

Karle, jak jsi se vlastně dostal k horolezectví?

To bylo v roce 1963. Sám jsem si řekl, že musím něco dělat. Něco, co má smysl. Šel jsem v Ústí po Fučíkovce a vidím horolezeckou vývěsku. Zašel jsem na jejich schůzku, jenže oni mě nechtěli vzít. „Tady už jich bylo, takovejch jako ty. Dostali průkazku a potom toho nechali“. A já jim řekl: „No, já ale nejsem žádný takovej. Já jsem Karel Bělina! A já to chci dělat doopravdy!“. No a tím to začalo.

Víš vůbec, kolik prvovýstupů jsi už spáchal celkem?

Podle mých záznamů je to už přes 3.000 (!) prvovýstupů. A výstupů mám třeba jenom na písku přes 10.000...

Asi každý, kdo s Tebou lezl, zažil tu situaci, kdy

doslova „padal na hubu“, zatímco Ty jsi už byl opět nalezlý někde v další cestě. Kde se v Tobě bere ta neskutečná energie, jakmile přijdeš do skal?

Víš, mě to tak hrozně baví, že už doma přesně vidím, jak to polezu, a když pak jsem ve skalách, tak se snažím ten čas využít jenom k lezení.

Kdo Tě zná, ten ví, že na správnou životosprávu moc nedáš. Z racionální výživy nejčastěji využíváš uzené s česnekem nebo opečený salám s cibulí a pivečko. Máš nějaký svůj tajný recept na regeneraci organismu?

Nemám. Prostě lezu. A česnek, ten jím pořád...

Už letmý pohled do průvodců napoví, že jsi musel lézt se stovkami lezců. Jakých vlastností si u parťáka nejvíc ceníš a které vlastnosti nesnášíš?

Vážím si každého člověka, pokud to není podrazák. **Z** které své cesty jsi měl největší radost?

Všechny cesty vedou k vrcholu. Já mám radost z každé cesty, třeba i turistické. Jednou jsem v zimě šel v Tatrách na Zbojandu a se mnou šlapal pan Sawicky. Bylo mu tehdy již 82 let, pod nohama nám křupal sníh, a to byla pro mě nezapomenutelná cesta. Nebo když jsem v Tatrách v roce 1963 začínal s Matrasem, Budínem nebo Jardou Mlezákem, tak jsem jim musel na boudě čistit boty, mýt ešusy a podobně, aby mě vzali do stěny. Ráno jsme nastoupili do SV stěny na Svišťový štít. Vyčerpaním jsem ani neviděl, prostě jsem úplně ztrácel zrak únavou, ale byl jsem šťastný. A takhle je pro mě každá cesta jedinečná a na všechny vzpomínám stejně rád.

Karle, je Ti padesát let. Jaký je rozdíl mezi Karlem Bělinou dvacetiletým a padesátiletým?

Myslím, že jsem se moc nezměnil. Dřív to šlo líp, teď si víc vážím každého dne ve skalách.

Hodně se napovídalo o Tvém rušení cest mladých lezců. Jaký máš názor na vývoj lezení na písku dnes?

To je jednoduchý. Jsou tady jasná pravidla, zatím je nikdo nezměnil, tak se prostě musí dodržovat. Když byla cesta například dělaná shora, tak jsem ji jako správce oblasti vytloukl. Vážím si lezců, jako jsou Slanina se Slavíkem, kteří dělají těžké cesty přesně podle pravidel a tím ukazují, že to jde, když se chce.

Jak se dotkl Tebe osobně kýžený pád komančů? Změnilo se všechno k lepšímu?

Ne tak já ti, Jirko řeknu, že to mělo přijít dřív. Pro mě určitě. Protože nás tady bylo dost na to, abychom něco dokázali i v Alpách. Je jasný, že tam se každý nedostal. Řekl bych, že kromě některých lidí se zlepšilo všechno, to je jasný.

Čím se zabýváš, když zrovna nelezeš?

Studuji průvodce a plánuji lezení. A teď Kájou (dcerou).

Jak ses seznámil se svojí ženou Frónou?

Její kamarádi a spolulezci v čele s Kozlíkem jí říkali, když budeš hodná a budeš nám nosit batohy, tak tě za odměnu s tím Bělinou seznámíme. Zatím buď ráda, že žiješ. No, a jak tak seděli pod skalama a klábošili, tak jsem se tam přičítal zarostlej a ve vytahanejch teplákách se slovy: „Kurva, kdo je tady volnej, jde se lízt...“.

Všechny jsi nás předloni překvapil, když jsi jako novopečený dědeček oslavil narození další dcery Karolínky. Na její počest jsi vytvořil v Roklicí pěkný prvovýstup „Dědeček tátou“. Nepokusíte se s Frónou ještě o syna?

Člověče, já se pokouším každý večer. Ale Fróna mi furt utíká. Komu já předám všechny ty kruhy? (Smích)

Co by sis přál, aby se změnilo?

Snad trochu lidí. Dřív byli družnější.

Karle, mnohokrát děkuji za rozhovor a dovol, abych Ti ještě jednou popřál zdraví a pohodu do dalších let a hodně krásných cest. ▲